

**Škrtiči
bohyně
Kálí**

Jiří Kratochvíl

Škrtiči bohyně Kálí

Vyšlo také v tištěné verzi

Jiří Kratochvíl

Škrtiči bohyně Kálí – e-kniha

Copyright © Druhé město – Martin Reiner, 2022

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Škrtiči bohyně Kálí

Jiří Kratochvíl

Jiří Kratochvíl

Škrtiči bohyně Kálí

Druhé město / 2022

© Jiří Kratochvíl, 2022

Illustrations © Jan Pražan, 2022

© Druhé město – Martin Reiner, 2022

ISBN tištěné knihy: 978-80-7227-877-0

ISBN ePUB: 978-80-7227-729-2

ISBN MOBI (Kindle): 978-80-7227-730-8

ISBN PDF: 978-80-7227-731-5

Škrtiči

Kykyryký!

1

Začíná to banálně, totiž že kuřecí krmičku sežrala v hale rychlovýkrmu hladová kuřata. Iveta D. přišla v neděli ráno nakrmit brojlery. Na rampě si nahodila na ramena tři pytle s granulovaným krmivem a doklopýtala s tím do haly, kde se jí však na kuřincích podsmecky nohy a pytle ji převážily, takže spadla a udeřila hlavou o železný klandr. Zůstala tam ležet zle omráčená, možná polomrtvá. Brzy se k ní osmělili vražedně vyhládlí brojleři, ti opeření termiti. Ivetu našel do mrtě ohlodanou až v pondělí ráno při své obchůzce hlídač pan Chalupa.

Nic takového se dosud nestalo. Inženýr Chloupek, správce drůbežárny, byl toho názoru, že by to mělo zůstat pod pokličkou. Ale starosta Pik věděl, že se to stejně neutají, a rozhodl, že zprávička o tom se musí objevit v Datlovském zpravodaji. Radní zkoušeli několik formulací, ale na žádné se neshodli. A nakonec se tam objevil jen rádeček o smrtelném pracovním úraze v drůbežárně. A tím by to zhaslo, nebýt Chloupkova abiturientského večírku.

Večírek se konal v Brně, v hotelu Slovan (do roku 1949 známém jako hotel Passage), kde se jeden ze spolužáků znal s ředitelem hotelu, takže vyfasovali sympatický salonek. Sešlo se jich stále ještě dost a bylo stále ještě na co vzpomínat, alzheimer totiž u většiny z nich teprve počal svoji práci.

Mezi spolužáky byl nejúspěšnější JUDr. Bonifác Pásek. Přijel na abiturientský sraz až z Prahy, kde jeho politická kariéra zatím končila na poslanecké lavici. Ale mířil mnohem výš, jak o tom nikdo v salonku nepochyboval.

A co ty, Štěpáne?

Inženýr Chloupek kdysi s Páskem seděl v jedné lavici. Ale dobře věděl, že školní a poslanecká lavice, to jsou dvě hodně rozdílné lavice, a tak se teď k Páskovi radši nijak neměl. Ale ten si už k němu přisedl.

A co ty, Štěpáne? zopakoval.

Jsem teď drůbežář. V Datlově, v takovém malebném městečku kousek od Brna.

Tak to si žiješ v poklidu. Což já o sobě nemůžu tvrdit. Politika je blázinec. A když do něho jednou vlezeš, seš už v řiti, a z řiti, jak známo, vede pak cesta jenom do hajzlu. Promiň, že ti to říkám takhle na rovinu. Ale kdybych ti měl o tom povídat, tak to bych tě připravil o iluze. Což bych moc nerad. A Bonifác se s chutí rozpovídal.

Nechal donést další lahev výtečného sauvignonu, a když si pak udělal vypravěčskou pauzu, drbl do Štěpána, aby taky on něco. A ze Štěpána, který nebyl moc

zvyklý pít, nakonec nechtě vylezlo, že i na malém městě, v malé drůbežárně, se občas něco přihodí.

Ale to jsou věci, podivil se Pásek.

A když se pak pozdě v noci rozcházel, vzal Bonifác Štěpána za rameno: Co říkáš, kdybych se někdy na skok podíval do toho tvýho malebnýho městečka?

Štěpán nebral jeho slova vážně, a tak kývl, netuše, že tím právě pro městečko Datlov odkývl jeho úplně novou kapitolu.

2

Už do čtrnácti dnů se Pásek ozval: Rezervuj mi prosím jednu noc v nějakým hotelu tam u vás.

Ale to nepřipadá v úvahu. Místní hotel není nic, čím bysme se chtěli chlubit. Ale tady u mě v domě je pokoj pro hosty. Takže se můžem těšit?

Zbývaly čtyři dny do toho pátku a inženýr Chloupek rozhodl, že poslance tady bude čekat královská večeře. Lenka je výborná kuchařka a její bratr nimrod opatří bažanta nebo koroptvičku a ve sklepě jsou pro takovou příležitost ta nejlepší vína.

Provedl Páska po městečku, kde nebylo věru na co hledět, malebnost Datlova spočívala totiž jenom v jeho uložení do krásného kraje vůkol. Samotný Datlov už dávno upadl do fádní bezvýznamnosti.

Večeře byla připravena v zahrádce před domem, odkud byl právě ten nádherný výhled na kraj vůkol,

protože drůbežárna se nacházela nad městečkem, přímo na kopci, kde býval kdysi cukrovar, z kterého zůstal jenom dominantní komín.

Ale nerad bych tě připravil o tu halu rychlovýkrmu, kde se to přihodilo, nabídl Štěpán ještě před večeří Bonifácovi a otevřel velká plechová vrata. Prošli malou komůrkou, totiž šatnou s WC pro krmičky, a v hale je už uvítal řev věčně hladových kuřat, těch malých nenažraných bestií.

A co jste udělali s kuřaty, co sežrala tu krmičku?

A co jako myslíš? Velkopavlovické drůbežářské závody si jako vždycky odvezly každoměsíční várku na zpracování. Mezi tím byla i ta kuřata, co zkonzumovala krmičku.

Ach tak, řekl Pásek a šel blíž k plechové stěně, na níž byl nalepen papírek a na něm už obtížně čitelná básnička.

Za normalizace, vysvětlil Štěpán, jsme tady měli jako nočního hlídače zakázaného spisovatele a ten si tu nalepil tu básničku. Teď je redaktorem v nějakém časopise.

Poslanec četl:

*My kuřátka nesem tíhu světa
Po drobných něžných je vždycky prvně veta
Na otočných grilech a v ránech krhavých
Snímáme my všeho světa hřích*

Asi byste to měli dát pod plexisklo, upozornil, vždyť je to památka na to, v jakých poměrech tady tenkrát žili básníci.

Asi máš pravdu, souhlasil Štěpán, něco s tím uděláme.

A potom Páskovi představil halu. Jak vidíš, je rozdělena na kóje nízkými železnými klandry, takovými obrubníky, protože i v tom krmení musí být řád, jinak by ta větší kuřata sežrala ta menší.

A potom se už odebrali k tomu bohatě prostřenému stolu.

Bažant, nebo nakonec křepelka? Což vůbec nehrálo roli, protože Lenka, ta výborná kuchařka, dokázala, když přišlo na věc, připravit bažanta jako křepelku či křepelku jako bažanta. Ale tím největším zážitkem byl přece jen nádherný pohled z toho kopce do krajiny vůkol. Bylo vidět až do Rakous. Však, připomněl Štěpán, za komunistů tudy utíkali na Západ. A v okolí jsou rozestety stodoly, v nichž ti budoucí emigranti přespávali čekající na příhodné počasí. A jaká škoda, dodal ještě Štěpán, že Datlov, to naše nešťastné městečko, uložené do přímo pohádkové krajiny, je přitom tak bezvýznamné, nicotné. Lidi už zde netěší žít, a tak tu stále ubývá obyvatel, demografická křivka tu jde strmě dolů, buď se nerozmnožujou, anebo rovnou utečou do okolních měst a městeček.

Ale s tím se určitě dá něco dělat, mínil poslanec.

A ty bys, Bonifáci, mohl? zeptal se tiše Štěpán.

Pásek se s požitkem zakusuje do většího sousta bažanta zakukleného do křepelky či křepelky zakuklené do bažanta a na Štěpánovu otázku napřed jenom kývne. Jsou prostředky, praví až po chvílce převraceje v ústech to lahodné sousto, jisté politické prostředky,

jak z dosud bezvýznamného městečka udělat přímo městský klenot.

A ty bys to dokázal?

Nejen dokázal, ale taky chtěl. A poslancova ruka zapátrala na stole po číši a Lenka mu ji dolila a podala a Pásek ji zvedl k přípitku: Tak na budoucí rozkvět a slávu vašeho městečka!

A poslanec se potom rozpovídal, doslova napěchován roztomilými i ošklivými historkami z parlamentu, přičemž obojí uměl podat s jízlivou ironií, sobě tak vlastní. Hlavní chod s všelikými přílohami vystřídala pak celý dlouhý sled pudinků, kompotů a především báječných pohárů se šlehačkou a ještě báječnějších nadýchaných rolád. A to už slunce dokončilo svou denní pouť a rozhořely se červánky a obloha se potom zvolna propalovala hvězdami a měsíc, jsa v úplňku, zahájil už svou noční obhlídku. Ale spát se ještě nikomu nechtělo, ušlechtilé víno doplnil i gin a koňak a hovor neutíchal, jen střídal různá témata, a aniž stačil dokončit jedno, přeběhl hned v druhé.

Ale tu si s hrůzou uvědomuju, že jsem dočista zapomněl na starostu a jeho ženu, vždyť starostu nemohl Chloupek nepozvat na večeři a pak už i noční posezení se vzácnou návštěvou z Prahy. Ostatně starostova žena pomohla Chloupkové ženě s přípravou té opulentní večeře, vždyť Lenka by to všechno sama nezvládla. A když už jsme konečně vpustili starostu, Mgr. Dana Pika, na scénu, měli bychom mu dopřát aspoň jednu větu pronesenou při tak slavnostní příležitosti. A aby ta věta byla

dostatečně významná, bude to věta uzavírající to večerní a noční posezení:

Bylo pro nás velkou ctí, pane poslanče, strávit večer ve vaší vzácné společnosti. A necht' se vám tady dobře spí, a ať si odtud odvážíte vliďný obrázek do těch nevlídných politických časů.

Potom se už všichni dojemně rozloučili a starostova žena usedla za volant, neboť její muž se nemohl vyhnout těm četným přípitkům na zářnou budoucnost dosud bezvýznamného Datlova. A starostova škodovka se spustila z drůbežího kopce do spícího městečka.

Načež Štěpán doprovodil Bonifáce k pohostinnému pokoji hned v přízemí drůbežářského domu. Na lůžku Bonifáce očekávaly nadýchané modrobílé peřiny, které tak vystřídaly nadýchané šlehačkové rolády, jež do poslance napadaly jak do bezedné studny.

A když Štěpán ještě chvilku postál ve dveřích, přátelsky hledě na spolužáka, bylo to také naposledy, kdy kdo uviděl jeho tvář. Ráno ji pak našli už do mrtě ohlodanou.

3

Vysvětlení bylo trapně jednoduché: tou opulentní večerí rozbouřené vnitřnosti vyhnaly poslance z lůžka, a to až do haly, kde bylo totiž to nejbližší WC pro krmičky. A buď se zmýlil a vletěl přímo do rychlovýkrmu, anebo už vyprázdněný neodolal a chtěl ještě nahlédnout na

spící brojlery. Ale v obou případech ve tmě zakopl o klandr. A brojleři nikdy nespí. Blíže až po pitvě. Pokud bude co pitvat.

Z Prahy přijel celý štáb vyšetřovatelů a setrval několik dní. Dospěli k závěru, že nešlo o vraždu, že by snad někdo poslance předhodil brojlerům. V zájmu městečka přece bylo, aby žil. Vždyť slíbil postarat se o jeho zářnou budoucnost. Takže šlo buď o nehodu, anebo o sebevraždu. Suicidální alternativu podpořilo i to, že byl právě ve zlém rozvodovém řízení, a taky mu hrozilo obvinění z korupce. A navíc v posledních letech publikoval několik článků o eutanazii a do výpravné antologie z poslanecké literární tvorby přispěl povídkou o sebevraždě hudebníka Karla Svobody. Tudíž nehoda, nebo sebevražda? Referendum rozhodlo o sebevraždě.

Ale konec krmičky a konec poslance, to je ovšem propastný rozdíl. To nemohlo jen tak projít. Média byla u vytržení a veřejnost vše dychtivě sledovala. Poslancovi příbuzní se obrátili na podnikové ředitelství drůbežářských závodů se žádostí o vyčlenění celé várky kuřat nasycených glycidy, proteiny, sulfamidy, cerebrosidy, jakož i dalšími komponenty z tkání Bonifáce Páska. A dožadovali se, aby tato kuřata byla přidělena do rakve s nebohým poslancem a spolu s ním zpopelněna, vždyť už byla jeho součástí. Za pozornost taky stálo, že na kuřata, tu dosud neškodnou součást oblíbené celonárodní racionální výživy, padlo teď podezření. Co jednou okusila, tomu už mohla propadnout. A bylo samozřejmě nezbytné zjistit, zda se to týká pouze kuřat

z drůbežárny v Datlově. Nemluvě o některých okolnostech, které bylo ještě třeba prošetřit. Totiž na poslancově lebce bylo znát, že se udeřil čelem o klandr, tak jak to že ho našli ležet na zádech? Snad že si ho kuřata obrátila, aby byl chuťově žádoucnější? Což byl jistě pro kuřátka obtížný úkol, při němž se muselo počítat s velice dobrou koordinací kuřecího kolektivu.

Ale to už do Datlova zamířili investigativci. A vždy se našel někdo, kdo byl ochoten podat bližší informace. A že informátoři zůstávali v anonymitě, to bylo pochopitelné, když poodkrývali i fakta zpod pokličky. A na sociálních sítích se objevila první zpráva, že do datlovské drůbežárny byl přepraven další poslanec. Anebo senátor? Zpráva byla okamžitě oficiálně dementována jako fake news. Ale za investigativci se už do Datlova začali hrnout taky zvědaví návštěvníci: železnicí, vozem, pěšky i na bicyklech. V první chvíli to u Datlováků vyvolalo zděšení. Ale to, co se zpočátku jevilo jako nežádoucí vykřičenost Datlova, se brzy prokázalo jako žádoucí a záslibné.

4

Ale to už vidíme starostu Pika, jak se schází s inženýrem Chloupkem, aby se dohodli, že nejen drůbežárna, ale i vlastní Datlov by měl být k návštěvníkům vstřícnější. Ale v té věci je už předběhli i prostí Datlováci. Návštěvníkům se už otvírají jejich široké náruče.

Inženýr Chloupek udělá několik praktických kroků. Hned za vchodem do haly umístí posuvný skleněný panel, který návštěvníkům umožní zcela bezpečný pohled do rychlovýkrmu. A nikoho nepřekvapí, že od návštěvníků se vybírá jakési vstupné, vždyť jejich přítomnost komplikuje provoz drůbežárny. A ti nejšťastnější směji být přítomni krmení brojlerů, kdy se odsune skleněný panel a krmička ve skafandru a helmě odvážně vstoupí do davu ječících kuřat. U pokladničky před halou se prodávají brožurky, jež návštěvníky zasvěťí do provozu rychlovýkrmu, ale taky do všech okolností sebevraždy poslance Bonifáce Páska.

Letní zahrádka v sousedství haly, kterou si Chloupek původně zřídil pro svou rodinu, se teď promění v restaurační zahrádku. Nádherný výhled z drůbežího kopce přisvojí pak zahradní restauraci název Panorama. Všechno zlé se v dobré obrací, míní Lenka Chloupková, když sestavuje opulentní jídelníček na celý restaurační týden, a k ruce už má restaurační kuchařku.

Ale to samozřejmě nekončí jen u provozu restaurace Panorama. Celý Datlov tím žije. Včerejší úpadek Datlova se teď obrací v jeho dnešní vzestup. A dá se říct, že poslanec Pásek splnil, co slíbil. Ale postupuje to rychleji, než by kdo čekal. Sociální síť šíří další zprávy o tom, že do datlovské drůbežárny se noc co noc svážejí nepohodlní politici z celé republiky. Všichni sice vědí, že je to práce trollů, ale přesto tomu tak trochu věří.

Všechny provozovny a firmy, které už skomíraly, se náhle zas postaví na nohy, obnoví se textilní fabrika

a otvírají se nové podniky a všeliké krámy, do nichž návštěvníci spolehlivě zabloudí cestou z drůbežárny. Datlov doslova kvete. Celé rodiny, které kdysi z Datlova vycovaly, se teď vrací se slzami v očích, slzami štěstí, že jejich rodné městečko už nastoupilo cestu k zářné budoucnosti.

Závist, do které upadaly nejen naše, ale i zahraniční drůbežárny, vedla k pokusům vypěstovat si také lidožravé brojlery, vždyť všude bylo dost nepohodlných politiků, ale i novinářů a podobné sběře. Ale ničeho se nedobrali. Na druhé straně se objevily názory, že datlovská drůbežárna by měla šířit svou slávu i v zahraničí. Velký zájem mezi japonskými návštěvníky, jejichž hondy, mazdy, toyoty i mitsubishi zaplnily v létě všechny rozšířené datlovské parkiny, vedl posléze až k nápadu, aby se datlovská drůbežárna zapůjčila na čas do Tokia. Což vyvolalo obrovský protest Datlováků, vždyť nejenže by kuřata transportem utrpěla, ale jejich nepřítomností by taky utrpěli datlovští občané.

Nic netrvá věčně, ani láska k jedné slečně, ale blažené soužití Datlováků s jejich brojlery bylo výjimkou. Tohle nebe nikdy nevystřídají žádné dudy.

5

V noci vzbudilo starostu Pika decentní, ale přitom neodbytné a opakující se zaklepání. Venku už čekal malý černý fiat, jímž Pika odvezli na drůbeží kopec. Odmítl